

χαρέμι

χαρέμι, το, ουσ. [τουρκ. <harem <αραβ. haram (= απαγορευμένο)]. **1.** ο γυναικωνίτης των Μωαμεθανών. (Λαϊκό τραγούδι: ο πασάς κάνει γιουρούσι στο **χαρέμι** για τσιμπούσι). **2.** το σύνολο των γυναικών με τις οποίες έχει ερωτικό δεσμό ένας άντρας: «ο τάδε έχει ολόκληρο χαρέμι». (Λαϊκό τραγούδι: **χαρέμια** έχουνε σωστά και γκόμενες σπαθάτες, με πάντα με σαξόφωνα μαστούρια σαν αγάδες). **3.** το σύνολο των γυναικών που υπάρχουν σε μια οικογένεια: «είναι υποχρεωμένος να τρέφει ολόκληρο χαρέμι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας